

חנות לפי קצב האטום

ובכן, הבן הבכור של משפחת מטלון התחתן בטהראן עם הבת של משפחת לוי. משפחת מטלון היא אחת המשפחות העשיריות בארץ. החתן, **דוד מטלון**, שהוא הבן הבכור של משפחת מטלון, נולד במצודת, גר בקוטמ' ברחמינג, היה עסוק תמיד בצמידים יקרים, ובחברות יקרות, שי היו ענודות בצמידים היקרים שלו. עכשיו הוא התחתן עם **מלכה לוי**, פקידה במשרד מטבעות ומדליות. הוא יצא איתה שנתיים, לאחר שלפני זה יצא עם איזו תמי. כשהוריו שלו שלחו אותו לנהל את חב' רת אולימפיה בפרס, הוא נסע לסט וניהל אותה, אבל לפני חודש הוא חזר ולקח מי את החברה שלו. לפני כמה ימים הוא צילצל להוריו ואמר להם שהוא נשוי כבר. "זו היתה חתונה מודרנית", מספר האבא שלו. "כל כך מודרנית שאפילו לא היינו שם. כנראה שלא היה להם זמן. עכשיו עיר שים חתונות בזק לפי קצב האטום. ממהירים גם בגיל וגם בזמן. אם היה מחכה שבועיים שלושה, היינו לפחות באים לשם. עכשיו אנחנו לא יודעים מי היה שם ואיך זה היה".

שאלתי אותו אם הוא התנגד לנישואין. הוא אמר שלא. הוא רק התנגד לכך שבנו יתחתן כל כך מוקדם: "רצינו רק שיהיה כמה שנים. הוא הרי ילד, רק בן 21".

רונית רינת מול האויב

ישראל היא מדינה קטנה וחלשה, אבל היא לא מפחדת מכל האויבים שלה, כי מלכות היופי שלה מגינות עליה. מלכות היופי של ישראל מסתערות על העולם כולו ללא חת. הן עולות עליו עם רובה ביד וקסדה על הראש, דרך כל שערי השבועות נים הנפוצים. העולם נבהל מהן, נכנע בפניהן, ונותן להן תפקידים ראשיים בסרטים.

השבוע הסתערה **רונית רינת** על גרמניה וכבשה אותה בסערה. היא הופיעה בשער שטרן, מילאה בו שני עמודים גדושי תמונות: **רונית רינת** במדים עם רובה, **רונית רינת** ברובה עם מדים, **רונית רינת** וזחלת בקוצים עם רובה ומדים, **רונית רינת** הורגת את האויב עם מדים ורובה. היה כתוב שם שרונית רינת לא מפחדת מקוצים, לא מפחדת מרובים, ולא ממדים — היא מנצחת את כולם. כל זה נכון. השבוע סיימה **רונית** את הטיורנות בשלום, עם איזה שלוש-מאות צילומים. אחר-כך, כשמינו את כל החיילות ושאלו את **רונית** איפה היא רוצה שיציבו אותה, היא אמרה: "אני טיפוס עדין". ואני מלכת יופי. אני רוצה להיות בחיפה, ליד ה הורים שלי".

אז הציבו אותה בשיבטה, האחוזות נח'ל הנמצאת במדבר, 70 קילומטר דרומית מבאר-שבע. עכשיו תוכל מדינת ישראל לנוח בשלוה. העולם כולו יפרק את נשקו בפחד כשיקרא ש:

- **רונית רינת** דוהרת על סוסים בנגב.
- **רונית רינת** מגרשת מסתננים.
- **רונית רינת** מגינה על המיזב.
- **רונית רינת** מטילה את חיתיתה.
- **רונית רינת** פושטת על יעדי האויב בשלוש שלוחות.
- **לרונית רינת** שלום.

רונית רינת

זה טוב לפירסומות

זאת הוא נולד? הוא לא חושב שזאת שאלה לעניין. הוא מסרב לענות עליה: "אני מוכן לספר רק שבגיל 12 התחלתי את הקאריירה שלי כאקרובט וכזמר גיטאות. הרי אי אפשר להיות שחקן במשך 24 שעות. אני שומר על חיי הפרטיים. אין זה ענייני של

יש עכשיו בארץ גברים, כמו חול. יש כאלו **פאטאים ילאלים**, היווני הזה שעושה עיניים יוקדות לכל הבחורות שהוא פוגש. יש כאלו **מייקל ויין**, הבן של ג'ון ויין, ויש כאלו **פטרק ויין**, עוד בן של ג'ון ויין. יש כאלו **טיים זינגמן**, הבן של הבמאי פרד זינגמן, ויש כאלו — או לפחות יגיעו בעוד כמה ימים — **פרנק סינטרה**, **ריי צ'ארד האריס**, הבן של יול ברנינג, שני הבנים של קירק דוגלאס והאבא שלהם. וכל אלה הם רק חצי מהגברים שישנם ב-ארץ.

ברנור וצילום בתו *

החצי השני הוא יול ברנינג. בחיים יולי ברנינג לא כל-כך גברי כמו בסרטים. הוא לא זורק את הכיסא שלו שני שני מטרים אחורנית כל פעם שהוא קם ממנו, והוא לא שובר את הכוס שלו כל פעם שהוא שותה ממנה. הוא דוקא מתנהג יפה מאוד אל כל הכוסות והכיסאות ה-משומשים.

ראיתי את זה בפגישה שנערכה ביני לביני לבין עוד שמונה עיתונאים-חוקי. הוא היה עדין מאוד. כל עיתונאי החוק רשמו בפנקסים שלהם כמה שהוא עדין. אחד שאל את השני מה צבע התליפה שהוא לובש, השני אמר שחור. מישוהו אמר לשני שישאל אותו מאיפה יש לו טבעת כזאת יפה על האצבע, ומישוהו שאל אם הנעליים שהוא נועל נעלי ספורט או נעליים רגילות. כולם רשמו שיש לו קרחת. יול ברנינג אהב מאוד עיתונאים. עוד יותר הוא אהב פליטים. אז הוא מדבר עם העיתונאים על הפליטים: "כל זמן שאין בעולם שלום, וכל זמן שיהיו פליטים בעולם אז אני אעבוד למען הפליטים". מה הוא מוכן לעשות למען הפליטים? הכל. פעם, בארץ אחת שהוא לא רוצה להגיד את שמה, הוא היה מוכן לנאום לפניהם במשך שלוש שעות כדי להסביר להם שהבתים שלהם לא טובים ושיעברו לבתים אחרים, יותר טובים: "הם לא רצו לשמוע לי. רק לאחר שלוש שעות עבודה ומאמץ גורא הצלחתי להעביר אותם מהמקומות הדלים שלהם למקומות יותר יפים, וכך הצלתי אותם".

אף אחד מה שעשיתי עד גיל 12. או הרי לא הייתי שחקן. תעלומת המוצא שלי טובה מאוד בשביל הפרסומות. בשביל הפרסומות של האנשים האפורים הפשוטים. כי כל אחד יכול לספר שהוא גולד בארץ שבה אני נולדתי, כל אחד יכול לספר שהוא אחא שלי או שהבן שלי או הקרוב שלי. הוא אהב גורא את בתו ויקטוריה ומחר הוא נוסע לפגישה עם טדי קולק. סנטה ברגר נחמדה מאוד והיא הייתה כבר נח' מדה כשהייתה בת שש-עשרה. היא שיחקה אז בתפקיד קטן לצידו וגורא התרגשה. עכשיו היא עדיין מתרגשת ומתפעלת מאוד.

* מחופשת כפליטה, במעיל של אביה.

בעלה

של זמרת

היום אזלי לא כל כך זוכרים את הזמרת הצרפתייה **זינפר**. אבל זה לא חשוב. לשם כך היא נמצאת כאן. כדי להזכיר את זה לכולם.

האמרגן שלה, זה שזכר אותה עוד מלפני שנתיים, מהתקופה שכולם זכרו אותה, נסע אליה לפרס וביקש ממנה לבוא לארץ ולחזר פיע כאן שוב במועדון שלו.

היא הסכימה. אבל היא הודיעה שיש לה בעל קטן, הנסחב איתה לכל מקום, והיא מוכרחה לקחת אותו איתה. האמרגן אמר לה בסדר, שתביא אותו, אבל בתנאי שישב בי שקט ושלא יפריע.

היא הביאה אותו הנה. הוא הופיע איתה בשירה במועדון הלילה, ועכשיו כולם פונים אליו ושואלים אותו איך זה השאמר גן שלו הסכים להביא את אשתו קוראים לו **ז'אן איב גראנר**. הוא מלחין-זמר-יפהפה, בן 29. האשה שלו צעירה ממנו בחמש שנים, ויש לו ילדה בת שנתיים וחצי. האם אשתו לא מקנאה בהצלחתו? "לא. העיקר שהי כסף נשפך במשפחתי כמו מים". זאת הפעם הראשונה שיזם מופיעים ביחד. בצרפת הוא נחוג לזוגות של זמרים מפורסמים שרים כל אחד שזוגות זה טוב בשביל חיי-המשפחה. גם **ג'וני האלי** דיין ואשתו לא מופיעים ביחד, ועובדה שהם נשואים כבר חודש באושר בלי שום מריבות וגירושין.

שאלתי אותו, בתור בעל-מקצוע צרפתי, מה דעתו על הזמרים הישראלים.

הוא אמר, ממרומי ידענותו, **שריקה זראי** דווקא בסדר גמור כשהיא לא פו תחת את הפה, ולא שרה שירים צרי פתיים.

ישראל עצמה מוצאת חן בעיניו. כשחוא יגמור להופיע כאן, הוא יחזור לפאריס, ובי עוד שנתיים יתכן שהוא יחזור לכאן כדי להופיע קצת במועדון לילה. בתנאי שיתנו לו להביא איתו את אשתו.

מזה שהוא זוכר אותה עוד מאז. לפני שהוא נסע, צילצל אליו פרנק סינטרה ואמר לו לקחת איתו את מקלות הגולף שלו. אורדי הפכו ומל עברו לגור בוילה שלו הנמצאת בין גיבנה ללוואן. האשה שלו והבת שלו נמצאות עכשיו בשוויץ ויבואו אולי לארץ, אבל הוא מעדיף לדבר על דברים יותר רציניים ופחות פרטיים. על זה שמכאן הוא יסע לאפריקה לחפש פליטים, ועל הסרטים שלו.

"הסרט שאני הכי אוהב זה תמיד הסרט שאני עומד לעשות. אף פעם לא הסרט שעשיתי. כי כשאני מסריט סרט אני רואה אותו רק כעבור שנה. במשך השנה אני מתפתח ומתקדם וכשאני רואה אותו אני מתפלא איך יכולתי לשחק בדבר כזה. רק אחרי חמש שנים אני מתרגל אליו ומקבל אותו יותר בקלות".

בהטל צל ענק אין לו תפקיד גדול במיוחד, אבל זה תפקיד חשוב וזה טוב בשביל הפרסומות. בשביל הפרסומות של הסרט ושל עם ישראל. "העם שחי כאן, כמו שהוא מגדיר אותו, 'ושהיה לו האומץ להילחם בכל הצרות והאויבים שמסביב'. הוא לא ישחק את דיין ולא שום גנראל מיוחד. הוא יהיה סתם גנראל כללי, משהו כמו ג'ון ויין, שיהיה גם גנראל כללי בסרט. דרך אגב זה היה ג'ון ששיכנע אותו להשתתף בסרט הזה. מישוהו שאל אותו אם הוא לא מפחד מקירק דוגלאס. הוא ענה: "לא. בכלל לא. פגשתי אותו אתמול. הוא טיפוס ריאלי מאוד. כיוון שעד עכשיו לא היו לי צרות עם שחקנים בסרטים, בטח גם עכשיו לא יהיו לי. כל אחד יעשה הכל כדי שהסרט יהיה טוב".

זה גם טוב בשביל הפרסומות, זאת אר-מרת בשביל הפרסומות של הסרט. אני, בניגוד לשחקנים אחרים, אוהב לשחק עם שחקנים טובים ומפורסמים. כי אז יש לסרט יותר סיכויים להתפרסם ולהצלח".

שאלתי אותו אם יש לו איזה דבר בעולם שלמענו הוא היה מוכן לוותר על הקרנות שלו. הוא ענה שאם הוא היה צריך לשחק באיזה תפקיד מיוחד, הדרוש שערות, הוא היה מגדל אותן.

שאלתי אותו איך, בגילו, הוא שומר על העלומים שלו. "גברתי. אני צעיר מאוד. אני עוד לא בן 44. רק בן 11 ליוני ימלאו לי 44".

שאלתי אותו אם הנשים בארץ הספיקו כבר להטריד אותו והוא ענה ששום אשה אינה מסוגלת להטריד אותו, אבל הוא מעדיף לדבר על דברים יותר מעניינים. אז הוא דיבר על האוסקאר שלו. "גורא הופתעתי", הוא סיפר, "כשקיבלתי את ה אוסקאר בשביל ההופעה שלי בהמלך ואני זה היה גם חשוב מאוד בשביל הפרסומות". בשביל הפרסומות של האוסקאר, כמוכן,

גראנר